26 Αυγούστου 2023

Περὶ πλούτου καὶ πλουσίων (Ματθ. ιθ΄16-26) (Ἅγιος Λουκᾶς ὁ ἰατρός Ἀρχιεπισκόπος Κριμαίας)

Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Ἀκούσατε σήμερα τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα περὶ τοῦ πλούσιου νεανίσκου, ὁ ὁποῖος δὲν ἤθελε νὰ μοιράσει τὴν περιουσία του γιὰ νὰ γίνει κληρονόμος τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Τότε ὁ Κύριος εἶπε στοὺς μαθητές του ὅτι εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ περάσει καμήλα ἀπὸ βελονότρυπα παρὰ νὰ μπεῖ πλούσιος στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Πρὶν δώσουμε ἑρμηνεία γιὰ τὸν λόγο ποὺ εἶπε ὁ Χριστὸς στὸν πλούσιο νεανίσκο, ἀκοῦστε τί λέει ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος γιὰ τοὺς πλούσιους: «Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις· ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν, ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν· ὡς πῦρ ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις· ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ’ ὑμῶν κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν· ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς, κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν» (Ἰακ. 5, 1-6).

Βλέπετε τί φοβερὰ λόγια εἶπε ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος γιὰ τοὺς πλούσιους καὶ πόσο

βαριὰ τοὺς κατηγόρησε; Καὶ τί μπορεῖ νὰ εἶναι πιὸ φοβερὸ ἀπὸ τὰ λόγια του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ποῦ λέει ὅτι δύσκολο εἶναι γιὰ ἕναν πλούσιο νὰ εἰσέλθει στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ;

Γιατί εἶναι δύσκολο; Κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ μεταξύ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ κυριαρχοῦσε ἡ γνώμη ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ, γι’ αὐτὸ τοὺς πλούσιους ἀνθρώπους τοὺς σέβονταν καὶ τοὺς ἐκτιμοῦσαν πολύ.

Ὅταν ὁ Κύριος εἶπε ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι ἐμπόδιο νὰ εἰσέλθει κανεὶς στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, οἱ κατάπληκτοι μαθητὲς του Τὸν ρώτησαν: «Τὶς ἄρα δύναται σωθῆναι» (Μτ. 19, 25). Καὶ αὐτοὶ εἶχαν τὴν γνώμη ὅτι οἱ πλούσιοι ἔχουν τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἂν οἱ πλούσιοι δὲν θὰ σωθοῦν, τότε ποιὸς θὰ σωθεῖ; Ὁ Κύριος τοὺς ἀπάντησε: «Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶν» (Λκ. 18, 27).

Ἂς σκεφτοῦμε καλύτερα αὐτὰ τὰ λόγια. Ὅταν ἐκεῖνος ὁ νέος εἶπε στὸν Κύριον τὴν ἐπιθυμία του νὰ Τὸν ἀκολουθήσει, ὁ Κύριος τὸν ρώτησε: «Γνωρίζεις τὶς ἐντολές;» «Ναί, -ἀπάντησε ἐκεῖνος-, βεβαίως, γνωρίζω ὅλες τὶς ἐντολὲς καὶ ἀπὸ μικρὸς τὶς τηρῶ». Ἀλλὰ ὁ Κύριος ἔδειξε, καὶ σ’ αὐτὸν καὶ σ’ ὅλους τοὺς ἄλλους ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ τηρεῖ κανεὶς μόνο τὶς ἐντολὲς τοῦ παλαιοῦ νόμου, δηλαδὴ ἐκεῖνες τὶς δέκα ἐντολὲς ποὺ καὶ ἐσεῖς τὶς γνωρίζετε.

Γιατί δὲν εἶναι ἀρκετό; Οἱ Ἑβραῖοι ἦταν σίγουροι ὅτι οἱ ἐντολὲς εἶναι τὸ πᾶν· ὅποιος τηρεῖ τὶς ἐντολὲς εἶναι καθαρὸς καὶ ἅγιος καὶ θὰ γίνει κληρονόμος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ὅμως εἶπε ὅτι τὰ πράγματα καθόλου δὲν εἶναι ἔτσι.

Τί ζητᾶνε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ἐντολὲς τοῦ παλαιοῦ νόμου; Ἡ πρώτη ἐντολὴ διδάσκει νὰ προσκυνοῦν οἱ ἄνθρωποι τὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ Θεό, μόνο Αὐτὸν νὰ τιμοῦν καὶ νὰ μὴν ἔχουν ἄλλους θεοὺς ἐκτὸς ἀπ’ Αὐτόν. Ἡ δεύτερη ἐντολὴ ἀπαγορεύει νὰ προσκυνᾶνε οἱ ἄνθρωποι τὰ εἴδωλα. Αὐτὸ τί σημαίνει; Ὅτι ὅλοι ὅσοι δὲν προσκυνοῦν τὰ εἴδωλα αὐτόματα γίνονται καθαροὶ καὶ ἅγιοι; Ἐμεῖς ὅλοι προσκυνᾶμε ἕναν Θεό. Ὅλοι εἴμαστε ἅγιοι;

Ὁ νόμος ὑπαγορεύει νὰ σεβόμαστε τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μας. Μήπως αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἴμαστε ἅγιοι ἐπειδὴ σεβόμαστε τοὺς γονεῖς μας καὶ δὲν τοὺς πετᾶμε στὸ δρόμο ὅταν γερνᾶνε; Μήπως αὐτὸ καὶ μόνο μᾶς κάνει δίκαιους ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

Οἱ ἐντολὲς λένε νὰ μὴν μοιχεύουμε, νὰ μὴν φονεύουμε, νὰ μὴν κλέβουμε, νὰ μὴν ζηλεύουμε τὸν πλησίον μας, νὰ μὴν ἐπιθυμοῦμε τίποτα ἀπ\’ τὰ δικά του καὶ νὰ μὴν ἐπιθυμοῦμε τὴ γυναίκα του. Καὶ αὐτὸ τί σημαίνει; Ἂν δὲν εἴμαστε δολοφόνοι, δὲν εἴμαστε κλέφτες, οὔτε πόρνοι, οὔτε ψευδομάρτυρες, ἂν ἀπὸ ζήλεια δὲν ἁρπάζουμε τὴν περιουσία τῶν συνανθρώπων μας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι εἴμαστε καθαροὶ καὶ ἅγιοι

ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

Ὅλες οἱ ἐντολὲς τοῦ παλαιοῦ νόμου εἶναι ἀρνητικὲς καὶ λένε νὰ μὴν εἴμαστε αὐτοὶ καὶ αὐτοί. Δὲν λένε ὅμως πῶς πρέπει νὰ εἴμαστε. Ἀπαγορεύουν μόνο νὰ κάνουμε τὶς πιὸ χονδρές, τὶς πιὸ ἄσχημες ἁμαρτίες. Οἱ ἐντολὲς αὐτὲς προορίζονταν γιὰ ἕναν λαὸ σκληρό, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔκαναν τὰ πρῶτα ἁπλὰ βήματα στὴν διόρθωσή τους.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε ὅτι δὲν ἦλθε νὰ καταργήσει τὸ νόμο ἀλλὰ νὰ τὸν «πληρώσει». Ἡ λέξη αὐτὴ στὴ σλαβικὴ γλώσσα ἔχει δύο σημασίες -«ἐκπληρώνω» καὶ «συμπληρώνω».

Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε ἕναν καινούριο νόμο, ὁ ὁποῖος εἶναι πιὸ τέλειος σὲ σύγκριση μὲ τὸν παλαιὸ νόμο τοῦ Μωυσέως. Μᾶς ἔδωσε τὶς ἐννέα σωτήριες ἐντολὲς τῶν μακαρισμῶν. Μᾶς λέει ὅτι καθαροὶ καὶ ἅγιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι αὐτοὶ ποὺ δὲν κλέβουν καὶ δὲν φονεύουν, δὲν εἶναι αὐτοὶ ποὺ τηροῦν τὶς ἐντολὲς τοῦ νόμου τοῦ Σινᾶ, ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ εἶναι πνευματικὰ τέλειοι. Αὐτοὶ ποὺ εἶναι γεμάτοι ταπείνωση, αὐτοὶ ποὺ χύνουν δάκρυα γιὰ τὶς ἁμαρτίες τους καὶ τὴν ἀδικία ποὺ βλέπουν στὸν κόσμο. Αὐτοὶ ποὺ μὲ συντετριμμένη καρδιὰ βλέπουν τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοὶ θὰ κληρονομήσουν τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακαρίζει τοὺς πράους, αὐτοὺς ποὺ διψᾶνε καὶ πεινᾶνε τὴν ἀλήθεια, τοὺς ἐλεήμονες καὶ τοὺς εἰρηνοποιούς. Ὑπόσχεται τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ σ’ αὐτοὺς ποὺ διώκονται γιὰ τὴν ἀλήθεια, σ’ αὐτοὺς ποὺ οἱ ἄλλοι τοὺς χλευάζουν καὶ λοιδοροῦν γιὰ τὸ ὄνομά Του.

Αὐτός, συνεπῶς, εἶναι καθαρὸς καὶ ἅγιος ποὺ εἶναι τέλειος πνευματικά. Καὶ ὁ Κύριος ἀπὸ ὅλους μας ζητάει νὰ εἴμαστε τέλειοι πνευματικὰ ὅπως εἶναι τέλειος ὁ Ἐπουράνιος Πατέρας μας.

Ὁ Κύριος στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὁμιλία Του μᾶς ἔδωσε τέτοιες ἐντολὲς ποὺ κάνουν τὴν καρδιά μας νὰ τρέμει. Πῶς νὰ μὴν φροντίζουμε γιὰ τὸ αὔριο, πῶς νὰ συγχωροῦμε τοὺς ἐχθρούς μας καὶ νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε, πῶς νὰ δώσουμε στὸν ἄλλον τὸ τελευταῖο μας πουκάμισο. Καὶ ὅμως ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ κάνουμε γιὰ νὰ γίνουμε τέλειοι.

Στὸν νεαρὸ ποὺ ἤθελε νὰ γίνει τέλειος καὶ εἶχε ἤδη ἐκπληρώσει ὅλο τὸν παλαιὸ νόμο ὁ Χριστὸς εἶπε: «Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι» (Μτ. 19, 21). Καὶ μόλις τὸ ἄκουσε ὁ νεαρὸς ἐκεῖνος ἔφυγε λυπημένος γιατί εἶχε μεγάλο πλοῦτο καὶ δὲν μπόρεσε νὰ κάνει αὐτὸ ποὺ τοῦ ζητοῦσε ὁ Κύριος.

Γιατί ὁ Κύριος τοῦ ζήτησε νὰ πουλήσει ὅλα ὅσα εἶχε καὶ νὰ δώσει στοὺς φτωχούς; Γιατί τὸ νὰ ἔχει κανεὶς μεγάλο πλοῦτο εἶναι τελείως ἀσυμβίβαστο μὲ τὸ νὰ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ. Πῶς μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος πράος καὶ ταπεινὸς νὰ χύνει συνέχεια δάκρυα βλέποντας νὰ ὑποφέρουν οἱ ἀδελφοί του καὶ νὰ πολλαπλασιάζει ταυτόχρονα τὸν πλοῦτο του, νὰ χτίζει καινούρια σπίτια, νὰ ἀγοράζει καινούρια ἄλογα καὶ ἀκριβὰ ροῦχα;

Σίγουρα δὲν μπορεῖ, γιατί ἂν εἶναι σπλαχνικὸς θὰ μοιράζει συνέχεια αὐτὰ ποὺ ἔχει. Καὶ τότε ὅταν μοιράσει ὅλα θὰ ἐκπληρώσει τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ. Ἂν κρατάει γιὰ τὸν ἑαυτὸ του τὸν πλοῦτο του, αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἀγαπάει τὸν ἑαυτὸ του πιὸ πολὺ ἀπὸ τὸν πλησίον του. Ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶπε νὰ ἀγαπᾶμε τὸν πλησίον μας σὰν τὸν ἑαυτό μας. Καὶ ἂν ἔτσι ἀγαπᾶμε τὸν πλησίον μας δὲν θὰ δώσουμε στὸν ἀνήμπορο καὶ τὸν πεινασμένο ὅλα ὅσα ἔχουμε; Θὰ μπορέσουμε τότε νὰ ζοῦμε ἔτσι ὅπως ζοῦν οἱ πλούσιοι στὴν Ἀμερική;

Στὶς ἀνούσιες καὶ τρελὲς διασκεδάσεις σπαταλᾶνε τὰ χρήματα ποὺ κερδίζουν γι’ αὐτοὺς οἱ ἐργάτες μὲ δικό τους ἱδρώτα καὶ αἷμα...

Γὶ αὐτὸ καὶ λέει ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὅτι, ἂν δὲν θέλουμε νὰ ἀφήσουμε τὸν πλοῦτο μας, δὲν θὰ εἰσέλθουμε στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, διότι σ\’ αὐτὴ τὴν περίπτωση παραμένουμε σκληρόκαρδοι καὶ μισάνθρωποι ἐγωιστές. Ἀλλὰ μποροῦν νὰ ἔχουν τέτοιοι ἄνθρωποι θέση στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Πιὸ εὔκολα νὰ περάσει καμήλα ἀπὸ βελονότρυπα, παρὰ νὰ μπεῖ πλούσιος στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ποιὰ σχέση ὅμως ἔχουν ὅλα αὐτὰ μέ μᾶς, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ δὲν ἔχουν πλοῦτο; Ἔχουν ἄμεση σχέση. Σκεφθεῖτε τί εἶναι αὐτὸ ποὺ βλάπτει τὴν ψυχὴ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν πλοῦτο; Τὴν βλάπτει τὸ ὅτι τὰ γήινα ἀγαθά, τὶς διάφορες ἀπολαύσεις, τὴν πολυτέλεια αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι βάζουν πάνω ἀπ’ ὅλα. Τὰ θεωροῦν πιὸ σημαντικὰ καὶ ἀπὸ τὰ πνευματικὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα ἀποκτοῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ μπορεῖ νὰ μὴν ἔχουν ὑλικὰ ἀγαθά, ἔχουν ὅμως τὸν μεγάλο πλοῦτο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον.

Αὐτὸς ποὺ εἶναι προσκολλημένος στὰ γήινα, ποὺ ζητᾶ ἀπολαύσεις, αὐτὸς πάσχει ἀκριβῶς ἀπ’ ἐκεῖνο τὸ πάθος ποὺ δὲν ἀφήνει τοὺς πλούσιους νὰ εἰσέλθουν στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Εἶναι λίγοι μεταξὺ μας αὐτοὶ ποὺ ἂν καὶ δὲν ἔχουν λεφτὰ καὶ κάποιες φορὲς δὲν ἔχουν καὶ τὰ ἀπαραίτητα, θέλουν ὅμως λεφτά, θέλουν ἀπολαύσεις καὶ διασκεδάσεις καὶ δὲν ἁμαρτάνουν, γιατί ἁπλῶς δὲν ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἁμαρτήσουν. Καὶ ἂν εἶχαν θὰ ἔκαναν καὶ ἐκεῖνοι τὶς ἴδιες ἁμαρτίες σὰν ἐκεῖνον τὸν πλούσιο στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ὁποίου καθόταν ὁ Λάζαρος ἕτοιμος νὰ

πεθάνει ἀπὸ φτώχεια καὶ πείνα.

Ἂν ἐμεῖς, παρ’ ὅλο ποὺ δὲν εἴμαστε πλούσιοι, ζητᾶμε τὶς ἀπολαύσεις καὶ τὶς χαρὲς τῆς ζωῆς· ἂν ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς μας εἶναι ἡ εὐημερία, ἂν ὅλες οἱ σκέψεις μας εἶναι πῶς νὰ περάσουμε καλύτερα σὲ αὐτὴ τὴν ζωὴ καὶ μόνο αὐτὸ ἐπιδιώκουμε, τότε σίγουρα εἴμαστε μακριὰ ἀπ’ αὐτὸ ποὺ ζητάει ὁ Κύριος. Διότι ἄνθρωποι ποὺ ἐπιζητᾶνε τὴν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς, ἄνθρωποι ἐλεήμονες, αὐτοὶ ἐπιδιώκουν μόνο τὸ νὰ εἶναι κοντὰ στὸν Θεό, νὰ ἔχουν κοινωνία μαζί του, ζητᾶνε τὴν χάρη καὶ τὴν ἀγάπη Του, θέλουν νὰ εἶναι ἀδέλφια τοῦ Χριστοῦ.

Πολλὲς φορὲς ὁ φτωχότερος ἄνθρωπος, ποὺ δὲν ἔχει τίποτα πάνω στὴ γῆ, ἀλλὰ διακονεῖ τὸν Θεό, πολλὲς φορὲς αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, εἶναι πιὸ πλούσιος ἀκόμα καὶ ἀπὸ τοὺς πλουσιότερους ἀνθρώπους τοῦ κόσμου. Ὁ πλοῦτος του εἶναι ἡ θεία χάρη, ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συμπάθεια γιὰ τοὺς πεινασμένους καὶ δυστυχισμένους ἀδελφούς του. Ἀλλὰ πρῶτ\’ ἀπ\’ ὅλα ὁ πλοῦτος τους εἶναι ἡ θερμὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τοῦ Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τώρα εἶναι εὔκολο νὰ καταλάβουμε τὴν ἀπάντηση ποὺ ἔδωσε ο Χριστὸς στὴν γεμάτη ἀπορία ἐρώτηση τῶν μαθητῶν του: «Καὶ τὶς δύναται σωθῆναι;» (Λκ. 18, 26). Ἡ ἀπάντησή του ἦταν: «Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶν» (Λκ. 18, 27).

Γιὰ τὸν Θεὸ τὰ πάντα εἶναι δυνατά. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ στερήσει τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν τοὺς σκληρόκαρδους καὶ ἄσπλαχνους πλούσιους ἀνθρώπους. Καὶ μπορεῖ νὰ δώσει τὴν μεγαλύτερη χαρὰ ἐν Κυρίῳ στοὺς πιὸ φτωχοὺς καὶ τοὺς πιὸ περιφρονημένους ἀνθρώπους ποὺ πεθαίνουν τῆς πείνας.

Ὁ Θεὸς μπορεῖ ὅλους νὰ σώσει. Μπορεῖ νὰ σώσει καὶ τὸν πλούσιο, ἂν ἐκεῖνος μετανοήσει, ἂν μισήσει τὸν πλοῦτο του καὶ κάνει πράξη τὸν λόγο τοῦ Χριστοῦ: «Ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καί… δεῦρο ἀκολούθει μοι» (Μτ. 19, 21). Αὐτὸ τὸ ἔκανε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἁγίους ὁ ὅσιος Ἀντώνιος ὁ Μέγας. Ὅταν ἦταν εἴκοσι χρονῶν οἱ γονεῖς του πέθαναν καὶ ἐκεῖνος ἔγινε κληρονόμος μιᾶς μεγάλης περιουσίας. Μία μέρα ἄκουσε στὴν ἐκκλησία αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου: «Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι» (Μτ. 19, 21).

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ ἔκαναν μεγάλη ἐντύπωση, μπῆκαν βαθιὰ μέσα στὴν καρδιά του καὶ κυρίεψαν ἐξολοκλήρου τὸ νοῦ του. Ὁ Μέγας Ἀντώνιος πῆγε, πούλησε τὴν περιουσία του, μοίρασε τὰ χρήματα στοὺς φτωχοὺς καὶ ὁ ἴδιος ἔφυγε στὴν ἔρημο, ὅπου ἔζησε μέχρι τὸ βαθὺ γῆρας. Εἶχε ἀρνηθεῖ ὅλα τὰ γήινα ἀγαθὰ ἀλλὰ ἔλαβε ἀπὸ

τὸν Θεὸ πλοῦτο ἀσύγκριτα μεγαλύτερο. Ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε τὸ χάρισμα τῆς προφητείας καὶ τῆς θαυματουργίας καὶ ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἔγινε ἀδελφὸς καὶ φίλος τοῦ Χριστοῦ.

Ἔτσι πρέπει καὶ ἐμεῖς νὰ δεχθοῦμε τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ περὶ τοῦ γήινου πλούτου. Νὰ διώξουμε ἀπὸ τὴν καρδιά μας τὴν προσκόλληση στὰ γήινα ἀγαθά. Καὶ μόνο ἕνα πράγμα νὰ ἐπιδιώκουμε: τὸ νὰ εἴμαστε φίλοι καὶ ἀδελφοί τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀγαπᾶνε τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ὁποίους ἀγαπᾶ Ἐκεῖνος.

Πηγή : agiazoni.gr